

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ПОВІДОМЛЕННЯ
про сформування Коаліції депутатських фракцій
"Стабільність і реформи" у Верховній Раді України
шостого скликання

Відповідно до частини сьомої статті 83 Конституції України (254к/96-ВР) та статті 61 Регламенту Верховної Ради України (1861-17) 11 березня 2010 року у Верховній Раді України сформовано Коаліцію депутатських фракцій "Стабільність і реформи" у Верховній Раді України шостого скликання у складі 235 народних депутатів України.

До Коаліції депутатських фракцій "Стабільність і реформи" у Верховній Раді України шостого скликання увійшли:

- фракція Партії регіонів у Верховній Раді України;
- фракція Комуністичної партії України у Верховній Раді України;
- фракція "Блок Литвина" (Народна Партія, Трудова партія України) у Верховній Раді України;
- народні депутати України.

УГОДА
про створення Коаліції депутатських фракцій
"Стабільність і реформи" у Верховній Раді України
шостого скликання

Ми, народні депутати України, поєднані спільною метою рішучого подолання наслідків кризи, відновлення соціально-економічної стабільності, запровадження докорінних реформ, створення необхідних умов для системного оновлення суспільних відносин, підвищення дієвості державної влади, забезпечення прогресивного розвитку України та гідного рівня життя її громадян, вирішили створити у Верховній Раді України VI скликання Коаліцію "Стабільність і реформи".

ПРОГРАМНІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

I. У СФЕРІ ЕКОНОМІКИ

1.1. Масштабна модернізація національного виробництва, впровадження енергозбереження, зростання продуктивності праці, зміцнення конкурентних позицій вітчизняного виробника на основі широкого застосування інвестиційно-інноваційної моделі розвитку з метою входження України до 20 найбільш економічно розвинених країн світу.

1.2. Суттєве покращення інвестиційного клімату, в тому числі шляхом спрощення адміністрування та зниження податкового тиску, гарантування державою недоторканності прав власності та зміцнення інституту власності як основи ринкової системи господарювання, спрощення системи отримання дозволів, зниження тиску на бізнес з боку контролюючих органів.

1.3. Інтенсифікація інвестиційної та інноваційної діяльності, зокрема через заохочення інвестиційного спрямування коштів підприємств та населення; утвердження ефективної системи страхування інвестиційних ризиків; стимулювання збільшення обсягів заощаджень громадян та спрямування цих коштів на інвестування економіки; запровадження системи економічних стимулів для заохочення модернізації українського виробництва.

1.4. Розвиток конкуренції як основного чинника підвищення ефективності економіки. Розробка та впровадження прозорого законодавства про державну підтримку відповідно до європейських стандартів.

1.5. Детінізація економіки та легалізація капіталів некримінального походження.

1.6. Стимулювання розвитку підприємств малого і середнього бізнесу шляхом надання доступу до кредитних ресурсів, зменшення податкового навантаження, у тому числі значне зниження податкових платежів для підприємств, які створюють нові робочі місця.

1.7. Запровадження мораторію на підвищення податкового та регуляторного тиску на бізнес, особливо малий та середній, на період до стабілізації фінансово-економічної ситуації в державі.

1.8. Підвищення рівня зайнятості населення та зростання заробітної плати на основі стійкого зростання економіки та продуктивності праці.

1.9. Проведення узгодженої державної антиінфляційної політики та забезпечення цінової і валютно-курсової стабільності.

1.10. Оздоровлення фінансового сектору та відродження кредитування національної економіки на основі координації фіскальної та монетарної політики між Урядом та НБУ.

1.11. Створення умов для відродження іпотечного кредитування та розширення його доступності для громадян.

1.12. Забезпечення реального гарантування вкладів громадян та права вільно розпоряджатися ними.

1.13. Запровадження прозорості та виваженої бюджетної політики, яка забезпечує захист вразливих верств населення та інвестування в реальний сектор економіки для підтримки національного товаровиробника та збереження робочих місць.

1.14. Прийняття бюджету на 2010 рік, який забезпечить вихід економіки України з кризи та її сталий розвиток.

1.15. Реалізація національної програми відродження українського села, що передбачала б юридичну гарантію захисту земельних паїв, своєчасну виплату державних дотацій вітчизняним сільгоспвиробникам, компенсацію відсотків за кредитами інвесторам сільгосппроектів.

1.16. Створення пільгових умов для залучення інвестицій у розвиток соціальної інфраструктури сільської місцевості, газифікації сільських населених пунктів, будівництво автошляхів, медичних і освітніх закладів.

1.17. Запровадження реформи житлово-комунального господарства та реалізація інфраструктурних проектів на засадах приватно-державного партнерства.

1.18. Забезпечення умов реалізації людського потенціалу нації відповідно до європейських стандартів.

1.19. Активізація ресурсного потенціалу регіонів, збільшення їх економічної самостійності шляхом розширення власної доходної бази місцевих бюджетів та чіткого розподілу повноважень між регіонами і центром. Подолання депресивності територій.

1.20. Забезпечення ефективного використання державного майна, запровадження прозорого та ефективного механізму - реалізації державою своїх прав власника та підвищення якості управління державним майном.

1.21. Забезпечення прозорості приватизації державного майна шляхом впровадження аукціонного принципу для залучення приватних інвесторів.

1.22. Розвиток ліквідного, прозорого та надійного фондового ринку.

1.23. Досягнення високого рівня енергетичної безпеки як складової національної безпеки України.

1.24. Формування зовнішньоекономічної політики України на засадах пріоритетності національних економічних інтересів, в т.ч. оптимізація стану платіжного балансу; стимулювання експорту; захист вітчизняних економічних інтересів за кордоном.

1.25. Вжиття термінових заходів по підготовці України до проведення Чемпіонату Європи по футболу у 2012 році.

1.26. Забезпечення безперебійного газопостачання та вчасних розрахунків за газ, розробка та запровадження програми фінансового оздоровлення та реструктуризації НАК "Нафтогаз України".

II. У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

2.1. Запровадження європейських стандартів соціального захисту, якісне піднесення життєвого рівня громадян України.

2.2. Забезпечення формування на законодавчому рівні та гарантування доступності для кожної людини державного "антикризового" продовольчого кошика та державного "антикризового" медичного кошика.

2.3. Запровадження принципово нової державної стратегії надання соціальних гарантій громадянам упродовж усього життя, що передбачала б реформування системи соціальних стандартів і пільг; поліпшення соціального захисту дітей; подолання демографічної кризи, досягнення сталого демографічного розвитку; утвердження духовно і фізично здорової, матеріально забезпеченої та соціально благополучної сім'ї; поетапне повернення боргів по заощадженнях громадян; сприяння у реалізації творчих можливостей та ініціатив молоді, залучення її до активної участі у соціальному, економічному та гуманітарному розвитку країни.

2.4. Забезпечення громадян доступним житлом, в тому числі формування потужного державного замовлення на будівництво соціального житла для молоді, працівників бюджетної сфери, малозабезпечених сімей; людей з обмеженими фізичними можливостями.

2.5. Трансформація державної політики у сфері зайнятості та на ринку праці задля підвищення рівня життя широких верств населення, подолання бідності і зменшення рівня соціального розшарування, зокрема, шляхом сприяння самозайнятості населення, сімейному підприємству, малому та середньому бізнесу, законодавчого забезпечення сплати дивідендів міноритарним акціонерам, спрощення умов для започаткування бізнесу, забезпечення розміру соціальних виплат, які є основним джерелом доходів, на рівні не нижчому за прожитковий мінімум; ліквідації заборгованості по заробітній платі, недопущення її виникнення на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності.

2.6. Реформування системи пенсійного забезпечення, створення умов для гідного життя людей похилого віку, стимулювання розвитку недержавної системи пенсійного страхування.

III. У СФЕРІ ГУМАНІТАРНОЇ ПОЛІТИКИ

3.1. Забезпечення ефективного захисту прав і свобод громадян, зокрема, шляхом утвердження повноцінного громадянського суспільства, в якому людина всебічно розвивається і самореалізується; сприяння незалежній діяльності об'єднань громадян, збільшення їх впливу на прийняття суспільно важливих рішень; забезпечення свободи слова та незалежності ЗМІ; запровадження гендерної рівності.

3.2. Реалізація державної мовної політики на основі норм міжнародного права, Європейської хартії регіональних мов та мов національних меншин (994_014).

3.3. Створення належних умов для нарощування освітнього потенціалу України, забезпечення широкого доступу талановитій молоді до нових знань незалежно від місця проживання, майнового стану та фінансових можливостей батьків, в тому числі шляхом:

- істотного збільшення кількості бюджетних місць у державних вищих навчальних закладах;
- передачі органам місцевого самоврядування права управління закладами професійно-технічної та середньо-спеціальної освіти;
- підготовки висококваліфікованих, творчих особистостей, які мають можливість опанувати нові передові знання та використовувати їх на благо суспільства;
- реформування дошкільної освіти, що має будуватися на засадах багатоманітності, сприяння розвитку творчої індивідуальності дітей;
- забезпечення доступності дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах;
- розвитку дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, різних форм навчання; надання державних стипендій та пільг учням і студентам;
- забезпечення демократизації та рівного доступу до якісної середньої освіти;
- підвищення престижу освітянської праці;
- розвитку вищої освіти;
- підвищення ролі науки як основи розвитку в Україні ефективної "економіки знань";

- залучення приватних інвестицій в систему освіти;
- утвердження стратегічного пріоритету реформування вітчизняної науки.

3.4. Сприяння культурному розвитку громадян України, в тому числі шляхом:

- створення умов для реалізації творчого потенціалу людини і суспільства;
- забезпечення для всіх громадян України рівних можливостей у задоволенні своїх культурно-духовних потреб;
- відродження духовних цінностей українського народу, захист та примноження його культурних здобутків;
- збереження та актуалізації національної культурної спадщини;
- державного захисту національної культурної індустрії (книговидання, кінематографія, мистецтво);
- формування толерантного суспільства, утвердження свободи совісті та віросповідання;
- інтеграції української культури у глобальні культурні процеси.

3.5. Забезпечення якісної і доступної медичної допомоги та динамічного розвитку системи охорони здоров'я:

- поетапне збільшення обсягів бюджетного фінансування системи охорони здоров'я до загальноєвропейського рівня;
- викорінення ганебної практики поборів з хворих за отримання медичних послуг;
- посилення державного контролю за якістю медичних послуг та препаратів;
- захист громадян від цінових стрибків на ринку лікарських засобів;
- гарантування якісної безкоштовної екстреної медичної допомоги;
- реформування системи охорони здоров'я шляхом запровадження інституту сімейного лікаря, пріоритетного розвитку первинної медичної допомоги, діагностики різних видів захворювань та впровадження обов'язкового профілактичного догляду, створення єдиного простору доступних для всіх верств населення медичних послуг;
- орієнтація на профілактику та попередження захворювань і здоровий спосіб життя населення.

3.6. Удосконалення державної політики у сфері фізичної культури і спорту:

- забезпечення оптимальної рухової активності кожної людини впродовж усього життя як важливого чинника здорового способу життя, організації змістовного дозвілля;
- сприяння максимальній реалізації здібностей обдарованих осіб у спорті, підвищення авторитету держави у світовому спортивному русі;
- стимулювання створення спортивної інфраструктури.

3.7. Забезпечення конституційних прав громадян на безпечне довкілля та удосконалення національної екологічної політики:

- стимулювання розвитку екобезпечних технологій;
- посилення просвітницької діяльності населення щодо вимог екологічних норм і стандартів.

IV. У СФЕРІ ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ

4.1. Удосконалення механізмів державної влади, зміцнення засад парламентаризму і демократії;

4.2. Реформування системи правосуддя, забезпечення справедливого і доступного судочинства;

4.3. Посилення боротьби з корупцією та тіньовою економічною діяльністю, забезпечення безумовного дотримання принципів законності, насамперед - вищими посадовими особами держави, політиками, суддями, керівниками правоохоронних

органів і силових структур;

4.4. Забезпечення ефективного захисту конституційних прав громадян на вільне вираження своїх поглядів і переконань.

4.5. Посилення відкритості і прозорості процесів підготовки й прийняття державних рішень та здійснення будь-яких дій, пов'язаних з формуванням і використанням бюджетних коштів, кадровими призначеннями на керівні посади центральних органів влади, судів, правоохоронних органів.

4.6. Утвердження місцевого самоврядування як фундаменту народовладдя шляхом розширення повноважень місцевих рад, максимального усунення бюрократичного апарату від вирішення питань розвитку територіальних громад, децентралізації влади та реформування міжбюджетних відносин на користь місцевого самоврядування.

V. У СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ

5.1. Забезпечення міжнародного статусу України на рівні, який гарантуватиме її національну безпеку, територіальну цілісність і державний суверенітет, сприятиме піднесенню її міжнародного впливу і авторитету.

5.2. Закріплення на законодавчому рівні позаблокового статусу України, що означає неучасть України у військово-політичних союзах інших держав. Продовження конструктивного співробітництва з НАТО з усіх питань, що становлять взаємний інтерес.

5.3. Формування порядку денного у двосторонніх відносинах з Російською Федерацією на основі стратегічного партнерства, дружби і добросусідства, а також взаємовигідного торговельно-економічного співробітництва. Зміцнення механізмів двосторонніх відносин, формування таких механізмів на основі прямої взаємодії виконавчих органів влади, а також місцевого самоврядування.

5.4. Економічна інтеграція на пострадянському просторі на засадах національних інтересів України та принципах Всесвітньої Організації Торгівлі/Розвиток взаємовигідного співробітництва з країнами СНД.

5.5. Забезпечення виконання Хартії про стратегічне партнерство між Україною та США (840_140), формування міждержавних механізмів стратегічного партнерства на засадах ефективного і взаємовигідного співробітництва.

5.6. Здійснення збалансованої зовнішньої політики, що базується на національних інтересах України, зокрема забезпечення широкого торговельно-економічного співробітництва з країнами Великої двадцятки, Центральної Азії, Латинської Америки і Африки.

РЕГЛАМЕНТ ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

I. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ УТВОРЕННЯ ТА ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

1.1. Коаліція - це добровільне об'єднання депутатських фракцій, яке формується у Верховній Раді України за результатами виборів і на основі узгодження політичних позицій.

До складу Коаліції входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

1.2. Коаліція формується депутатськими фракціями, утвореними в порядку, встановленому Регламентом Верховної Ради України (1861-17).

1.3. Учасниками Коаліції є фракції Верховної Ради України, які прийняли рішення про вступ до Коаліції, рішення про що засвідчені підписами голів (заступників голів) фракцій.

1.4. Коаліція вважається сформованою з моменту офіційного оголошення про це головуючим на пленарному засіданні на підставі поданих до Апарату Верховної Ради України документів.

1.5. Основними завданнями Коаліції у сфері законодавчої діяльності є:

1.5.1. Ініціювання та розробка на основі Програми Коаліції проектів законів, постанов, звернень та їх внесення до порядку денного пленарних засідань Верховної Ради України, її комітетів, інших робочих органів.

Коаліція підтримує тільки ті законопроекти та постанови, які пройшли узгодження в Уряді, консенсусом у Раді Коаліції та відповідають змісту угоди про створення Коаліції.

1.5.2. Формування та проведення узгодженої кадрової політики, контроль за ефективністю роботи призначених посадових осіб та забезпечення їх відповідальності перед Коаліцією.

1.5.3. Експертиза законопроектів, що розглядаються у Верховній Раді України, ініціювання розробки та внесення зауважень та пропозицій до законопроектів, що подані на друге (третє) читання.

1.5.4. Прийняття та поширення серед народних депутатів України, у Верховній Раді України, у засобах масової інформації заяв, звернень, інших документів, прийнятих Коаліцією.

1.6. Народний депутат України, член фракції, що входить до складу Коаліції, або народний депутат України, що входить до Коаліції на індивідуальних засадах, має права, визначені Конституцією України (254к/96-ВР), Законом України "Про статус народного депутата України" (2790-12), Регламентом Верховної Ради України (1861-17), цією Угодою, іншими нормативними актами.

1.7. Для забезпечення діяльності Коаліції можуть бути утворені необхідні фахово-експертні, робочі та інші групи (із залученням фахівців у відповідних галузях), положення про які затверджуються Радою Коаліції.

II. КЕРІВНІ ОРГАНИ КОАЛІЦІЇ

2.1. Органами координації та взаємодії в Коаліції є:

2.1.1. Загальні збори Коаліції.

2.1.2. Рада Коаліції.

2.2. Загальні збори Коаліції.

2.2.1. Загальні збори Коаліції складаються з народних депутатів України - членів фракцій, що входять до Коаліції.

2.2.2. Загальні збори Коаліції збираються не рідше, ніж раз на одну парламентську сесію та за необхідністю.

2.2.3. Загальні збори Коаліції розглядають проекти рішень після узгодження позицій депутатськими фракціями - учасниками Коаліції на Раді Коаліції.

2.2.4. Загальні збори Коаліції мають право вирішувати і будь-які питання, пов'язані з діяльністю Коаліції в порядку, визначеному цією Угодою.

2.2.5. Загальні збори Коаліції є правомочними, якщо в них беруть участь не менше половини народних депутатів України кожної фракції - учасника Коаліції. Загальні збори Коаліції скликаються позачергово на вимогу Координатора Коаліції, Ради Коаліції, не менш як 1/3 від чисельного складу кожної депутатської фракції - учасника Коаліції.

2.2.6. Рішення Загальних зборів Коаліції приймаються виключно на їх засіданнях. Рішення Загальних зборів Коаліції вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини загальної чисельності кожної фракції, що є учасником Коаліції.

2.2.7. На Загальних зборах Коаліції, засіданнях Ради Коаліції обов'язково ведуться протоколи, які підписуються головами депутатських фракцій, що входять до коаліції. Протоколи оформлюються у триденний термін з дня завершення Загальних зборів.

2.3. Координатор Коаліції.

2.3.1. Обов'язки координатора коаліції почергово, на кожній сесії Верховної Ради України, виконують керівники депутатських фракцій, що входять до складу Коаліції.

На період відсутності координатора його повноваження виконує керівник фракції, який має бути координатором на наступній сесії Верховної Ради України. Черговість виконання повноважень координатора коаліції визначається на весь термін повноважень Верховної Ради України VI скликання за домовленістю керівників депутатських фракцій, що входять до складу коаліції.

2.3.2. Функції та обов'язки координатора коаліції:

2.3.2.1. Організовує діяльність Коаліції.

2.3.2.2. Головує на засіданнях Загальних зборів Коаліції, Ради Коаліції.

2.3.2.3. Скликає позачергові і проводить чергові (позачергові) Засідання Коаліції.

2.3.2.4. Повідомляє Голову Верховної Ради України, керівні органи Верховної Ради України про прийняті рішення тощо.

2.3.2.5. Робить погоджені заяви від імені Коаліції.

2.3.2.6. Координує роботу Секретаріату Коаліції.

2.3.2.7. Вносить подання про призначення на посаду та звільнення з посади керівника та працівників Секретаріату Коаліції за погодженням з Радою Коаліції.

2.3.2.8. Здійснює контроль за виконанням рішень Коаліції, Ради Коаліції.

2.4. Рада Коаліції:

2.4.1. Рада Коаліції складається з голів депутатських фракцій - учасників Коаліції та п'яти представників від кожної фракції - учасника Коаліції.

2.4.2. Формою роботи Ради Коаліції є засідання.

2.4.3. На засіданнях Ради Коаліції головує Координатор Коаліції.

2.4.4. Організовує роботу Ради Коаліції Координатор Коаліції шляхом проведення регулярних засідань, нарад, систематичних консультацій та узгоджень.

2.4.5. Засідання Ради Коаліції можуть відбуватися за участю Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України та інших спеціально запрошених осіб.

2.4.6. При розгляді проектів рішень Верховної Ради України, на засіданнях Ради Коаліції доповідають відповідні голови чи заступники голів відповідних комітетів - члени Коаліції.

2.4.7. Рішення Ради Коаліції приймаються консенсусом.

2.4.8. Засідання Ради Коаліції відбуваються за потребою, але не рідше одного разу на тиждень напередодні сесійного засідання Верховної Ради України та чергових засідань Кабінету Міністрів України.

2.4.9. Рада Коаліції:

2.4.9.1. Здійснює оперативне координування діяльності Коаліції.

2.4.9.2. Виробляє спільну позицію Коаліції щодо законотворчої діяльності у Верховній Раді України або інших питань порядку денного.

2.4.9.3. Приймає рішення про узгодження кандидатур на посади Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, інших посадових осіб, які призначаються, чи згода на призначення яких надається Верховною Радою України, для остаточного схвалення цих рішень Загальними зборами коаліції.

2.4.9.4. Щомісяця розглядає діяльність Кабінету Міністрів України на предмет виконання цієї Угоди, оцінює соціально-економічну ситуацію в країні.

2.4.9.5. Узгоджує кандидатури на посади голів комітетів Верховної Ради України.

2.4.9.6. Затверджує перспективні та поточні плани роботи Коаліції.

2.4.9.7. Приймає попереднє рішення щодо включення або виключення із Коаліції її членів, яке виноситься на затвердження Загальних зборів Коаліції.

2.4.9.8. Приймає попереднє рішення про реорганізацію Коаліції, яке виноситься на затвердження Загальних зборів Коаліції.

2.4.9.9. Виконує інші функції, які надаються Раді коаліції за рішенням Загальних зборів Коаліції.

2.4.10. Виходячи з програмних та організаційних принципів Коаліції, Рада Коаліції може самостійно приймати заяви, звернення, поширювати інформаційні, аналітичні та інші матеріали.

III. РОЗГЛЯД КОАЛІЦІЄЮ КАДРОВИХ ПИТАНЬ

3.1. Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України відповідно до Конституції України (254к/96-ВР) вносить погоджені пропозиції Президенту України щодо кандидатури Прем'єр-міністра України. Розгляд питання про внесення пропозиції щодо кандидатури Прем'єр-міністра України попередньо здійснюється у фракціях - учасниках Коаліції.

3.2. Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України відповідно до Конституції України (254к/96-ВР) вносить погоджені пропозиції Прем'єр-міністру України щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України. Розгляд питання про внесення пропозиції щодо кандидатури до складу Кабінету Міністрів України попередньо здійснюється у фракціях - учасниках Коаліції.

3.3. Питання про внесення пропозицій стосовно кандидатур Прем'єр-міністра України, інших членів Кабінету Міністрів України розглядається на Загальних зборах Коаліції тільки після попереднього прийняття рішення про погодження кандидатур Радою Коаліції.

IV. ЕТИКА ПОВЕДІНКИ В КОАЛІЦІЇ

4.1. Прем'єр-міністр, Голова Верховної Ради та його заступники, міністри, посадовці, народні депутати України - члени фракцій, що входять до складу Коаліції, у своїх діях, пов'язаних з виконанням повноважень, на засіданнях Верховної Ради України, в процесі роботи в комітетах і комісіях, на посадах, при виступах в засобах масової інформації керуються програмними принципами та рішеннями керівних органів Коаліції, прийнятими в установленому порядку. Не допускається публічна дискредитація офіційних рішень органів Коаліції, Кабінету Міністрів та посадових осіб.

4.2. Після прийняття офіційного рішення керівними органами Коаліції чи Коаліційного Уряду учасники Коаліції зобов'язані їх виконувати або залишити відповідні посади за власним бажанням у зв'язку з неприйняттям політичного курсу Коаліції.

Будь-який посадовець, який порушив цей принцип, мусить бути замінений в обов'язковому порядку протягом двох тижнів з моменту прийняття рішення про це Загальних зборів Коаліції без порушення кадрових квот фракцій - учасників Коаліції. Відповідне рішення ухвалюється Радою Коаліції консенсусом після відповідного обговорення у фракціях.

4.3. Фракції - учасники Коаліції своїм рішенням можуть ініціювати відкликання будь-якої посадової особи, делегованої на цю посаду від учасника Коаліції, з займаної посади та запропонувати нову кандидатуру.

V. СЕКРЕТАРІАТ КОАЛІЦІЇ

5.1. Організаційно-технічне та інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності Коаліції покладається на Секретаріат Коаліції. Діяльність Секретаріату регламентується законодавством України, Регламентом Верховної Ради України (1861-17), Положенням про Секретаріат Коаліції, яке затверджується Радою Коаліції.

5.2. Секретаріат Коаліції забезпечує координацію із секретаріатами фракцій, що входять до Коаліції шляхом обміну інформацією, аналітичними матеріалами, консультаціями тощо. Секретаріат Коаліції обов'язково надсилає фракціям, що входять до Коаліції, прийняті Загальними зборами Коаліції та Радою Коаліції рішення не пізніше як через 48 годин після їх прийняття.

VI. ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОАЛІЦІЇ

6.1. Діяльність Коаліції припиняється у разі:

6.1.1. Припинення повноважень Верховної Ради України відповідного скликання.

6.1.2. Виходу фракції зі складу Коаліції.

6.1.3. Прийняття Коаліцією рішення про припинення своєї діяльності.

Від імені фракції Партії регіонів

М.Я.АЗАРОВ

Від імені фракції "Блок Литвина"
(Народна Партія, Трудова партія України)

І.Ф.ШАРОВ

Від імені фракції
Комуністичної партії України

П.М.СИМОНЕНКО

**Персональний склад Коаліції
депутатських фракцій "Стабільність і реформи"
у Верховній Раді України шостого скликання**

Список членів депутатської фракції Партії регіонів, що увійшла до складу Коаліції "Стабільність і реформи" у Верховній Раді України шостого скликання:

Азаров Микола Янович

Акімова Ірина Михайлівна

Аркаллаєв Нуруліслам Гаджиєвич

Ахметов Рінат Леонідович

Бахтеєва Тетяна Дмитрівна

Бевзенко Валерій Федорович

Бережна Ірина Григоріївна

Білий Олексій Петрович

Богуслаєв Вячеслав Олександрович

Бойко Юрій Анатолійович

Бондаренко Олена Анатоліївна

Бондаренко Віктор Вікторович

Бондик Валерій Анатолійович

Борт Віталій Петрович

Бурлаков Павло Миколайович

Яцуба Володимир Григорович

Васильєв Олександр Андрійович

Васильєв Геннадій Андрійович

Вернидубов Іван Васильович

Вечерко Володимир Миколайович

Вілкул Олександр Юрійович

Волков Олександр Анатолійович

Воропаєв Юрій Миколайович

Герман Ганна Миколаївна

Геллер Євгеній Борисович

Глазунов Сергій Миколайович

Глущенко Ігор Миколайович

Головатий Сергій Петрович

Горбаль Василь Михайлович

Горіна Ірина Анатоліївна

Горошкевич Олександр Сергійович

Грицак Василь Миколайович

Гуменюк Ігор Миколайович

Гуреев Василь Миколайович

Дарда Олександр Панасович

Дейч Борис Давидович

Демидко Володимир Миколайович

Демішкан Володимир Федорович

Демянко Микола Іванович

Деркач Андрій Леонідович

Джарти Василь Георгійович

Джиги Микола Васильович

Єгоренко Тамара Василівна

Єдін Олександр Йосипович

Єфремов Олександр Сергійович

Журавко Олексій Валерійович

Засуха Тетяна Володимирівна

Звягільський Юхим Леонідович

Злочевський Микола Владиславович

Зубець Михайло Васильович

Зубик Володимир Володимирович

Іванющенко Юрій Володимирович

Ілляшов Григорій Олексійович

Калюжний Віталій Анатолійович

Каракай Юрій Васильович

Кий Сергій Вікторович

Ківалов Сергій Васильович

Кінах Анатолій Кирилович
Климець Павло Анатолійович
Клімов Леонід Михайлович
Клюєв Сергій Петрович
Клюєв Андрій Петрович
Ковальова Юлія Вікторівна
Кожара Леонід Олександрович
Козак Володимир Васильович
Колесніков Борис Вікторович
Колесніченко Вадим Васильович
Колесніков Дмитро Валерійович
Колоцей Юрій Олександрович
Комар Микола Степанович
Коновалюк Валерій Ілліч
Корж Віктор Петрович
Корж Павло Петрович
Коржев Анатолій Леонідович
Костусєв Олексій Олексійович
Кравець Андрій Віталійович
Круглов Микола Петрович
Кузьмук Олександр Іванович
Лавринович Олександр Володимирович
Ландик Валентин Іванович
Ландік Володимир Іванович
Ларін Сергій Миколайович
Лебедев Павло Валентинович
Лелюк Олексій Володимирович
Лещинський Олександр Олегович
Лисов Ігор Володимирович
Литвинов Леонід Федорович
Лісін Микола Павлович
Лукаш Олена Леонідівна

Лук'янов Владислав Валентинович

Львовчкін Сергій Володимирович

Макеєнко Володимир Володимирович

Малишев Володимир Степанович

Мальцев Володимир Олександрович

Маньковський Григорій Володимирович

Матвійчук Едуард Леонідович

Мельник Станіслав Анатолійович

Мирний Іван Миколайович

Мироненко Михайло Іванович

Мірошніченко Юрій Романович

Момот Сергій Васильович

Мороко Юрій Миколайович

Мошак Сергій Миколайович

Мхітарян Нвер Мнацаканович

Наконечний Володимир Леонтієвич

Новікова Юлія Володимирівна

Орлов Андрій Вікторович

Павленко Едуард Іванович

Папієв Михайло Миколайович

Пеклушенко Олександр Миколайович

Петров Борис Федорович

Писарчук Петро Іванович

Піскун Святослав Михайлович

Плотніков Олексій Віталійович

Плохой Ігор Іванович

Попеску Іван Васильович

Попов Олександр Павлович

Потапов Василь Іванович

Прасолов Ігор Миколайович

Пригодський Антон Вікентійович

Присяжнюк Микола Володимирович

Притика Дмитро Микитович
Прутнік Едуард Анатолійович
Пшонка Артем Вікторович
Рева Дмитро Олексійович
Рибак Володимир Васильович
Рижук Сергій Миколайович
Савчук Олександр Володимирович
Саламатін Дмитро Альбертович
Самойленко Юрій Павлович
Самофалов Геннадій Григорович
Сандлер Дмитро Михайлович
Сафіуллін Равіль Сафович
Святаш Дмитро Володимирович
Селіваров Андрій Борисович
Синиця Артем Миколайович
Сівкович Володимир Леонідович
Скубашевський Станіслав Валеріанович
Скудар Георгій Маркович
Славута Віктор Андрійович
Смітюх Григорій Євдокимович
Солошенко Микола Павлович
Стоян Олександр Миколайович
Сулковський Павло Гнатович
Супруненко Олександр Іванович
Сухий Ярослав Михайлович
Табачник Дмитро Володимирович
Табачнік Яків Піневич
Тедеев Ельбрус Сосланович
Тихонов Віктор Миколайович
Тітенко Сергій Михайлович
Товстоухов Анатолій Володимирович
Тулуб Сергій Борисович

Турманов Віктор Іванович

Федун Олексій Леонідович

Фесенко Леонід Іванович

Хара Василь Георгійович

Харлім Валерій Михайлович

Хмельницький Василь Іванович

Хомутич Віталій Юрійович

Царьов Олег Анатолійович

Черноморов Олександр Миколайович

Чертков Юрій Дмитрович

Чечетов Михайло Васильович

Шенцев Дмитро Олексійович

Шкіря Ігор Миколайович

Шпенюк Дмитро Юрійович

Шуфрич Нестор Іванович

Щербань Артем Володимирович

Янковський Микола Андрійович

Янукович Віктор Вікторович

Ярошук Володимир Іванович

Список членів депутатської фракції Комуністичної партії України, що увійшла до складу Коаліції "Стабільність і реформи" у Верховній Раді України шостого скликання:

Александровська Алла Олександрівна

Алексєєв Ігор Вікторович

Бабурін Олексій Васильович

Бевз Валерій Ананійович

Волинець Євгеній Валерійович

Гайдаєв Юрій Олександрович

Голуб Олександр Володимирович

Гордієнко Сергій Володимирович

Грач Леонід Іванович

Даниленко Володимир Андрійович

Дем'янчук Вікторія Олександрівна

Калетнік Ігор Григорович

Кілінкаров Спірідон Павлович

Кравченко Микола Васильович

Мармазов Євген Васильович

Мартинюк Адам Іванович

Матвєєв Володимир Йосипович

Матвєєв Валентин Григорович

Найдьонов Андрій Михайлович

Перестенко Марина Володимирівна

Самойлик Катерина Семенівна

Симоненко Петро Миколайович

Ткаченко Олександр Миколайович

Храпов Сергій Анатолійович

Царьков Євген Ігорович

Цибенко Петро Степанович

Шмельова Світлана Олександрівна

Список членів депутатської фракції "Блок Литвина" (Народна Партія, Трудова партія України) у Верховній Раді України, що увійшла до складу Коаліції "Стабільність і реформи" у Верховній Раді України шостого скликання:

Баранов Валерій Олексійович

Белоусова Ірина Анатоліївна

Ващук Катерина Тимофіївна

Герасимчук Володимир Володимирович

Головченко Ігор Борисович

Гривковський Вадим Олександрович

Гриневецький Сергій Рафаїлович

Деркач Микола Іванович

Зарубінський Олег Олександрович

Литвин Юрій Олексійович

Литвин Володимир Михайлович

Павленко Сергій Григорович

Поліщук Олег Вікторович

Рудченко Микола Миколайович

Сінченко Віктор Миколайович

Терещук Сергій Миколайович

Шаров Ігор Федорович

Шершун Микола Харитонович

Шмідт Микола Олегович

Шпак Василь Федорович

Народні депутати України, що увійшли до складу Коаліції "Стабільність і реформи" у Верховній Раді України шостого скликання:

Барвіненко Віталій Дмитрович

Богославська Інна Германівна

Бут Юрій Анатолійович

Довгий Станіслав Олексійович

Задирко Геннадій Олександрович

Каплієнко Володимир Володимирович

Кисельов Василь Олексійович

Омельченко Олександр Олександрович

Палиця Ігор Петрович

Плющ Іван Степанович

Полунєєв Юрій Володимирович

Поляченко Володимир Аврумович

Рибаков Ігор Олександрович

Савченко Ігор Васильович

Чорновіл Тарас В'ячеславович

Черпіцький Олег Зенович

Публікації документа

- **Голос України** від 16.03.2010 – № 46

